

Denne takkede for den ham ved Valget af hans Colleger viste Hæder og Tillid; i det Haab, at Selskabets Medlemmer ikke vilde unddrage ham den Velvillie og Bistand, der var en uundgaaelig Betingelse for en tilfredsstillende Udførelse af Secretariatets mangeartede Forretninger, og i den Forudsætning, at han maatte fra Medlemmernes Side see nogen Medansvarlighed for en saadan Udførelse udtalt i det paa ham faldne Valg, troede han, at han turde modtage dette.

I Mødet var fremlagt endeel Skrifter, indsendte fra fremmede Selskaber, der udvexle deres Skrifter imod Selskabets, og desuden fra *die Ritterschaft Esthlands*: et Pragtexemplar af Ridderkabets om et af vort Selskabs ældste og mest udmærkede Medlemmer udgivne Skrift: *Nachrichten über Leben und Schriften des Geheimeraths K. E. v. Baer*, Dorp. 1865, samt fra Professor Gust. Hinrichs i Jowa, ældre Elev fra vor polytechniske Lærestanstalt, flere Bøger og Skrifter.

(See det Nærmere i medfølgende Bilag, der indeholder Fortegnelsen over de af Selskabet i 1866 modtagne Skrifter, Nr. 1—13).

Nogle Bemærkninger om et Par malede græske Vaser i Antikkabinettet.

af Prof. **L. Ussing**.

(Af denne Afhandling, der med de tilhørende Figurer er bestemt for Skrifterne, har Forfatteren givet følgende Uddrag for Oversigterne).

De græske Vaser have utvivlsomt en stor Betydning for Oldtidsvidenskaben, om man end ofte har tillagt dem en større, end de virkelig have. Det er i Sandhedens Interesse af Vigtighed, at slige Overdrivelser fjernes og at man stiller sig paa det rette Standpunkt. Vaserne ere ikke Konstværker, men Haandværksarbejder; Konstens Aand har befrugtet Haandværket, den

føles igjennem den Smag, der er udbredt over den hele Vase-fabrication, og igjennem Tegningens Lethed og Ynde, men Tegningerne ere ikke Copier af Kunstværker; Figureerne ere fulde af Bevægelse, men uden Udtryk i Ansigterne; det er en farlig Misforstaaelse, som altid straffer sig, naar man prøver at udfinde noget Saadant. Vaserne have stor Betydning for Mythologien, men som Illustration, ikke som selvstændig Kilde. Det er aldeles utilstedeligt af Vasetegninger at construere nye Myther, der staae i Strid med de bekjendte, som da *E. Braun* lavede Mythen om Herakles' Formæling med Athene. Vasebillederne kunne fuldstændiggjøre de bekjendte Sagn med nye Træk; men man tør ikke lægge Vægt paa enhver Afvigelse, som Billedet frembyder fra den skriftlige Overlevering; man tør ikke forudsætte, at en anden Fortælling har foresvævet Vasetegneren, fordi han i det bestemt begrændsede Rum, han havde for sig, har anbragt flere eller færre Personer end man ventede, eller fordi han til disse Personer har føiet flere eller andre Navne end man ventede. Vasetegnerne vare udannede Slaver; tidt kunde de ei engang læse, og de skrev ikke blot galt, men naar Moden foreskrev at der skulde være Indskrifter paa Vasen, satte de ofte Bogstaver sammen, som slet ikke kunde udtales, men blot lignende en Indskrift. Tidt huskede de Fortællingen, men havde glemt Navnene; tidt tegnede de en Historie, som en Kamp eller en Leg, og først naar Billedet var færdigt, fik de Lyst til at give de handlende Personer Navne. Vasernes største Betydning er dog maaskee hverken den konsthistoriske eller den mythologiske, men det Bidrag, de give til vor Kundskab om Oldtidens daglige Liv. Her ere de en af vore vigtigste Kilder, en Kilde som endnu er langt fra at være udtømt.

I Antik-Kabinettet findes saaledes blandt Andet to Vaser, som ere interessante i denne Henseende; de ville findes afbildede i den Afhandling i Selskabets Skrifter, hvoraf dette er et Udtog.

Den første (Nr. 320, i Smiths Katalog Nr. 125) er en stor Oliekrukke, der paa den ene Side viser os en gammel Athe-

nær gaaende med en Negerslave efter sig, paa den anden en ung Athenæer (Ephēb) med sin Læder-Olieflaske staaende foran en Oliekrukke af selv samme Form som hele Vasen. Den gamle Mand er naturligvis ikke, som Lenormant og de Whitte gjerne vilde gjøre ham til, Rhetoren Gorgias. Det er ingen bestemt Person, men blot et almindeligt Livsbillede, men som saadant en fortræffelig Illustration til Theophrasts Skildring af en forfængelig Mand (*μικροφιλότιμος* — Character. 21).

Den anden (Nr. 939, i Smiths Katalog Nr. 168) er en klokkeformig Krater fra Athen, paa hvis Forside sees en Mand som offerer paa et Alter. En Seiersgudinde, der sætter en Trefod paa en Søile, viser at her offres i Anledning af en vunden Seier, ikke, som Smith mener, ved Apollos, men ved Dionysos Fest. Paa den anden Side af Alteret findes to kvindelige Figurer, udmærkede ved deres brogede Klædedragt og ved et eiendommeligt pragtfuldt Hovedsmykke med Fjer; den ene holder en Lyre; den anden, der ikke er fuldstændig bevaret, har maaskee holdt et Par Fløiter; hun sidder paa en paafaldende Maade paa Hug. Disse Figurer maae vel antages at skulle spille ved Offringen.

Mødet den 26de Januar.

(Tilstede vare 17 Medlemmer.)

Idet den nyvalgte Secretær indtog Secretærpladsen, gjentog han sin Tak til Selskabets Medlemmer for den Tillid og Hæder, de havde vist ham ved at ville lade en Ørsteds og en Forchhammers Virksomhed for Selskabet gaae over paa ham. Saa høit han end maatte skatte denne Ytring af Collegaernes Velvillie imod ham, kunde han dog ikke andet end baade for Selskabets og sin egen Skyld meget beklage, at baade værdigere og større Kræfter indenfor